

Naval krvi, tesnoba srca, zasopjenost, tesnoba, dražljivost živcev, migrena, otožnost, nespanje odpravimo kmalu z uporabo naravnih »Franz Josefovih« grenčice. Znanstvene ugotovitve potrjuje, da služi »Franz Josefova« čoda pri zagatenju vseh vrst z najboljšim uspehom. »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

moralni filmi spravljajo v kino-glediščih na oder prizore zakonolomstva, zapeljevanja, svobodne ljubezni, zmanjšanja rojstev, preprečenja spočetja, samomorov, ubojstev, goljufije, krađnje, ropa itd. Pogubnemu vplivu takih nemoralnih filmov morajo zapasti ljudje tudi proti svoji volji in lastnemu nagnjenju. Na stotine in tisoče mladeničev in deklet položi svojo mlado glavo kot žrtev na žrtvenik take nemoralnosti.

Ali ni zoper take umazanije nobenega sredstva? Zoper pohujšanje in pohujšljivce se je pisalo in pridigovalo že dovolj. Kolik je učinek? Sodobne razmere pričajo o njem. Treba je učinkovitejšega sredstva, in to se imenuje bojkot. Nobena družba ali oblast ti ne bo vzela iz rok slabega časnika ali grde knjige. Ne bo ti zaprla oči, da ne bi videl slabe podobe. Ne bo ti ustavila koraka, da bi ne šel k predvajanju nemoralnega filma. Sam moraš to storiti! Slabega, nekrščanskega časnika ne čitaj! Pošlji ga nazaj, odvrni druge od njega! Romanov in povesti grde, pohujšljive vsebine ne vzeti v roke! Mimo grdih slik in podob pojdi mimo brez vsakega zanimanja! Predvajanja nemoralnih filmov bojkotiraj! Takšno bojkotno gibanje uprizarjajo sedaj v Ameriki. Pod vodstvom katoliških škofov se je osnovala ter deluje Zveza za dostojnost, ki že šteje nad dva milijona članov, med njimi tudi veliko število nekatoličanov. Člani Zveze označajo in izvajajo bojkot proti vsem kinematografičnim družbam in prostorum, ki vprizarjajo nemoralne filme. Ako se filmski producenti ne bodo udali, bo Zveza svojo agitacijo razpredla

še globeje in širje in iz dveh milijonov članov bo nastalo kmalu 20 milijonov — Da, tako je treba nastopati proti tistim, ki proizvajajo in razširjajo duševno pokvarjenost in moralno umazanijo! Bojkot nekrščanskim časnikom, slabim knjigam, grdim podobam, nemoralnim filmom! Bojkot družbam in društvom: gnezdiščem nekrščanskega čtiva in slabega gledišča.

*

Vurberg. Ob 25letnici svoje zveste službe nas je zapustil dne 15. julija t. l. organist in cerkovnik g. Anton Fanel ter se preselil s svojo blago družinico v svoj domači kraj k Sv. Juriju v Slov. goricah. Lepo število let je krasil z rožicami in s petjem ljubko cerkev Matere božje na Vurbergu, zibal zvonove, se udeleževal tudi na polju prosvete, zato naj mu bo na tem mestu izrečena zahvala in čast priznanja in obenem želimo Vurberčani, da bi bil g. organist s svojo družino prav srečen in zadovoljen tam gori v raju Slovenskih goric! Da pa bi bili Vurberčani brez organista, to pa ne! Še isti dan smo drugega dobili. Iz pohorske Pušave je priromal in ponosni smo nanj, ker je iz domačega kruha. Je še mlad, zato pričakujemo veliko od njega. Da bi le našel umevanje za svoje delo med mladino, pa bo že. — Naše prosvetno društvo je v duhu poromalo v Rajhenburg, ker se drugače zaenkrat ni dalo izpeljati. Pa upamo, da bo šlo drugič. Zdaj pa se pripravljajo na znamenito narodno gro »Domen« za nedeljo dne 16. septembra popoldne. Zapele se bo tudi več lepših pesmi pod vodstvom novega g. organista. Torej, kdor bi rad res kaj lepega videl in slišal, naj ne pozabi na 16. september. Vse je dobrodošlo, domače in tuje!

Sv. Barbara v Halozah. V časopisih vedno čitamo o vremenskih nesrečah po celi Sloveniji. Gotovo bo zanimalo naše znance in prijatelje poročilo o posledicah toče, ki nam je pokončala naše vinograde, polja in sadonosnike

St. Janž na Dravskem polju. Pevsko društvo pripravi v nedeljo dne 30. sept. ob treh popoldne v društveni dvorani pevski koncert s pestrim sporedom. Prijatelji lepega petja in pošteue zabave prisrčno vabljeni!

Ormož. Igra »Užitkarja«, ki je bila igrana na angelsko nedeljo pri Veliki Nedelji, se ponovi dne 16. sept. ob treh popoldne v kletarski dvorani v Ormožu. Vstopnina običajna, K tej nad vse lepi igri vabimo vse prijatelje dramskih predstav iz Ormoža in njegove okolice!

dne 23. julija t. l. Naši vinogradi so zopet ozeleneli in pognali grozdje, katero bode cvetelo kmalu, znamenje, da bo drugo leto zostalo. Naše sadno drevje cvete že drugič, zopet znamenje, da v bodočem letu ni pričakovati sadu. Naša skromna polja v hribih pod goricami, če jih smemo sploh polja imenovati, so od naglih ploh in nalivov zgrabana, plodna in gnojna zemlja odnešena s pridelki vred v doline po travnikih. Ljudje so brez vsakdanjega kruha. Sočivje je zbito, zelenjave ni. Edino zelje se popravlja. Narod nima denarja za sol in nujne druge potrebe, zaslužka pa ni nobenega. Najhuje so prizadeti mali lastniki, ki nimajo zemlje za pridelovanje žita, za lasno potrebo, in katerim služi košček vinograda za preživljanje in za vse. Kadar mu toča to uniči, je uničen popolnoma in je siromak. Tako se vsem godi, katerim je vse uničeno. Preti nam lakota! Oblosti prosimo za podporo in živeži!

Velika Nedelja. Pri kapelici sv. Ane na Drakšlu bo daroval v petek ob sedmih zlato sveto mašo č. g. Jožef Kranjc, župnik iz Zlatega polja. K temu redkemu jubileju mu tudi mi najiskrenejše častitamo, želeč mu obilo božjega blagoslova še na mnoga leta! — Kmalu bo jesensko delo pri kraju in bo več časa za čitanje knjig. Zato priporočamo predvsem mladini, da se knjižnice poslužuje v prav obilni meri. Odprta je vsako nedeljo pred drugim sv. opralom. V kratkem se bo nakupilo tudi več novih knjig. — Žične ograje iz bodočih žic vršijo ponekod ob javnih poteh svoje »hvalevredno« poslanstvo. Trgajo namreč ljudem obleko, ponekod človeka tudi ranijo, ker se jim mora čisto zlasti v zimni poslužiti, ko jim spodrsne. Zato prosimo vse lastnike takih žic trdo ob potih, da jih odstranijo od javnih poti in jih

sem deklico lahko ozdravil s pomočjo zelišča, katerega so mi pokazali pritlikavi ljudožrci. Ko je dekletce okrevalo, sem postal med Indijanci velik mož, ki je premagal s svojo močjo medicinmana. Poglavar mi je skazoval največje časti. Da bi si pridobil moje popolno zaupanje, me je vzel seboj v džunglo, kjer mi je pokazal zlate jame, radi katerih so že pustili tisoči belokožcev življenje.

Tamkaj je ležalo zlato, prerašeno s travo, v celih kopicah. V najbolj drznih sanjah bi si ne bil upal predstavljati tolikih množin najčistejšega zlata. Skraja nisem zaupal lastnim očem. Moral sem se dotakniti z rokami neizmernih zakladov, da sem se prepričal, da nisem mogoče žrtev kake prevare.

Hvaležni poglavar me je pozval, naj se založim z zlatom po svoji dragi volji, saj za Indijance v divjini je itak brez vrednosti.

Natovoril sem se po možnosti z zlatimi zrni ter kepami, si dobro zapomnil zlato jamo in sem gledal, da sem se brž ko brž poslovil od gostoljubnega indijskega plemena. Najdba zlata me je gnala med kulturne ljudi, da jih zberem in povedem na kraj, kjer čaka milijoni na površju zemlje. Taval in romal sem cele mesece po neraziskanih pokrajinah, se odpočival pri divjih in plemenitejših indijskih plemenih, a do belokožcev nisem in nisem mogel. Zlati tovor me je vedno bolj

težil, odmetaval sem zrno za zrnom, kepo za kepo in v nepopisno strašnem deževnem času, izmogan po duši in telesu, sem le zadel na iskalce dijamantov ob reki Rio das Garcas. Prinesel sem še eno kepo in par zlatih zrn.

Nesrečni in obenem srečni Mehikanec je med iskalci dijamantov kmalu za tem umrl vsled obče izčrpanosti. Njegova povest o groznem trpljenju in ovirah, katere bi mogel prenašati vsakdo, ki bi hotel doseči zlato jamo, je napravila na iskalce dijamantov tako pretresljiv utis, da se ni upal podati nikdo na pot po zlato, ki ima svojo vrednost le med kulturnimi ljudmi in ne v brazilijanski džungli, kjer sta prvo in zadnjo — življenje.

Po beleženih dveh ustnih izročilih smo proučevali zemljevide o Braziliji in določevali po domnevanjih kraj, ki bi naj kazal kar odprto suho zlato, po katerega je bila namenjena naša druga ekspedicija. Po dolgih posvetovanjih smo se odločili za še neraziskano pokrajino Matto Grosso, kateri smo se namenili približati iz brazilijanske prestolice Rio de Janeiro. Od tam do dijamantnih polj ob reki Rio das Garcas in naprej skozi pragozd in naselbine indijskih plemen do domnevanjih zakladov, ki so sigurno tam, kjer se še ni mogla prav ustaviti noga zlatokopov in belokožca.

Datje sledi.

in v Kaliforniji, a 3000 let je že nekaj

Propeler letala

se ne giblje tako hitro kakor krila kolibrja (najmanjši ptič).

V reki Amazonki v Braziliji

živi nad 2000 različnih vrst rib.

V Italiji

pride na 1 milijon prebivalcev 250 kaznjencev, v Franciji pa samo 60.

Iz 10 kg kosti in cunj napravijo v papirnici 5 dekagramov finega papirja.

Brazilija pridelava

več kot pol kave, kar je na celem svetu popijejo.

V Argentini

pride na 100 ljudi 120 konj.

==

zamenjajo z navadnimi gladkimi, proti katerim nihče nič nima. Bodeče žice na takih mestih pač odražajo surov značaj in neolikanost človeka. Sicer pa nismo na fronti, kjer se taka žica lahko prav hvaležno uporablja.

Sv. Francišek v Savinjski dolini. V zadnjem času smo doživeli več lepih slovesnosti, o katerih naj zvedo tudi čitatelji našega »Slovenskega gospodarja«. Dne 8. julija, na takozvano »straško nedeljo«, ko se pri nas obhaja obletnica posvečenja cerkve, je bilo pred slovesno procesijo blagoslovljeno novo cerkveno bandero (križ), katero so kupili fantje iz vasi: Meliš, Homec, Podhom in Stenski vrh. Niso se ustrašili, v tej težavni denarni krizi, velikih stroškov, saj je bilo treba skoro pet jurjev; zato pa so jim nekoliko pripomogli tudi gospodarji, žene in dekleta. Dne 5. avgusta smo slovesno obhajali »lepo nedeljo« pri prijazni podružnični cerkvi sv. Jakoba v Okonini, katero so meseca februarja ognjeni plameni močno poškodovali, da je zgladala kot ruševina, a je sedaj s pomočjo vaščanov in drugih vrlih dobrotnikov se lepo popravila, takorekoč pomladila in napravila prijazen vtis na obiskovalca. — Da ne bi naši gasilci zaostajali za sodružimi, »kadar vstane ognja sila«, so si nabavili novo motorno brigalno, katera je bila v nedeljo dne 19. avgusta blagoslovljena. — Še pevski koncert gornjesavinjskega okrožja, ki se je vršil dne 26. avgusta v Radmirju, naj tu omenimo. — Posestnik M. Cizej, p. d. Zvonar, je radevolje dal na razpolago svoj prostráni kozolec, katerega so naši fantje in dekleta lepo okrasili. Res veselje je bilo poslušati posamezne pevske zборе, ki so pod vodstvom svojih požrtvovalnih pevovodij kar tekmovali, kateri se bo boljše postavil. Največje navdušenje med ljubitelji naše pesmi, ki so se v lepem številu zbrali, pa so dosegli, ko so pod večjo roko dirigenta g. profesorja M. Bajuka iz Ljubljane odpeli pet pesmic. Pevci in pevke, le korajžno naprej, saj vršite važno nalogo za povzdigo kulturnega napredka! Bog vas živi!

Sv. Ema ob Sotli. Pri nas smo praznovali slovesno pobožnost večne molitve, pri kateri smo častili evharističnega Kralja in njegovo mater Marijo. Verniki so se hvalevredno udeleževali molitev in so z veliko vnemo sledili pridigam, katere je imel vlč. g. Leopold Kolenc, župnik pri Sv. Vidu pri Grobelnem ter šentemski rojak. Koncem meseca avgusta nas je posetil g. Ivan Vukina, župni upravitelj na Vinji gori, v spremstvu članic vinogorskega prosvetnega društva. Pri nas se pripravljamo na slovesen sprejem deklet v Marijino družbo. Dež je nekoliko škodoval našim vinogradom, po katerih je grozdje že skoro zrelo in bodo pričeli kmalu s trgatvijo. Pričakujemo dobro kapljico in upamo, da si bomo z izkupičkom za vinski mošt vsaj nekoliko opomogli iz neznosne gospodarske krize. Pri nas je huda za denar, kakor še nikoli!

Griže. V nedeljo dne 9. t. m. se je poslovila naša dekliška Marijina družba od pridne mladenke Terezije Poteko, ki gre te dni v Belgijo, da se tamkaj in potem še v Franciji izobrazi za misijonarko. Kot taka hoče delovati v Bengaliji. Vsi smo ji želeli za slovo mnogo sreče in prav obilno božjega blagoslova v vzvišenem poklicu.

Pišec. Klopotci že pojo svojo veselo pesem po vinogradih, grozdje pa zori, zori. Vesel je tudi obraz vinogradnikov, ko se mu obeta še dokaj dober pridelek, če bo le vreme še vsaj 14 dni vzdržalo. Toda portugalka je že zrela. In iz njenih nasadov doni vesela pesem trgачev. To je življenje v vinskih goricah naših! — S poukom na šolah smo tudi pričeli. To je

vam »živžav« po razredih, ko se je razigrana mladina zbrala, da si z »uma svetlim mečem« utira pot k učenosti in v bodočnost. Z novim šolskim letom pa so nastale na naših šolah spremembe. Gdč. Cetin Rozika je nastopila za en mesec bolezenski dopust. Bog ji daj skorajšnjega zdravja, da bo potem čila in krepka prišla za delo! Gospa Ravtner Jakobina je predstavljena v Sevnico. Na novem službenem mestu ji želimo obilo uspeha in sreče! Upamo, da bo prosvetna oblast kmalu poslala nadomestilo na njeno mesto. V Globoko pa je nastavljena na prazno mesto Skalamera Neda iz Brig v kočevskem srezu. — Naš novomašnik č. g. Petančič Franc je s 1. septembrom t. l. imenovan za prefekta v dijaškem semenišču v Mariboru. Častitamo! — Kaj pa Fricl, bi utegnili vprašati? Odkar je prišel iz Butal, si ni mogel najti miru. Vedno je brskal okrog. In nekje je iztaknil »Prelom«, To je bilo nekaj za njega. Zdi se mu, da se je v Butalahi navedil le negati in sitnariti. Že ga je hotela boljša polovica nazaj poslati po svetu, ko je samo sitnaril, a je Bog to preprečil. Tužno vest moramo namreč javnosti sporočiti, da je naš g. Fricl nevarno zbolel. Eni pravijo, da je bolezen odhod, ker je hral »Prelom«, drugi bolj brihtni pa trdijo, da mu več podnebje pri nas ne prija, ko se je butalskega navadil. In največ skrbi ima z njim seveda njegova boljša polovica. Kako se reva boji, da ji ne bi Fricl umrl. Svetujemo ji, naj pošlje po zdravnika v Butale. Morda bo ta edini rešil njenega ljubega, dragega Fricla.

Rajhenburg. Na Marijin praznik dne 8. septembra je bilo jutraj med rano mašo ukradeno kolo rudarju Franju Voldkovsky iz Senovega, med časom, ko je bil v cerkvi. Kolo je znamke »Opel« št. 92.023, sprednji del pobarvan zeleno, drugače črno. Balanca navzgor zakrivljena, tanka, z rdečimi gumijastimi držaji in svetla. Kolesa pobarvana črno in zelene črte so na njih nekako krive. Kolo je dirkalno. Blatniki imajo niklaste zakrivljene droge. Plašči so zaštopani s čevljarškim strojem, sicer pa v dobrem stanju. Sedaj je nekoliko zarjavel in na vrhu nekoliko opraskan. Ker bo tat gotovo skušal kolo spraviti v denar, se naproša vsakdo, če bi kaj takega doznal ali opazil, prijavi najbližnji orožniški postaji, ali pa proti gotovi nagradi na naslov: Franjo Voldkovsky, Senovo 62, pošta Rajhenburg.

Iz zagrebske torbe. Vedno kaj novega! Prav res je to lepo in modro napravil Stvarnik, da je naredil zemljo okroglo. Tako je res kar točno, če trdim, da je Zagreb središče sveta. Kako ne? Ravno v Zagrebu je evropska avto-tekma dosegla svoj višek, evropskih in jugoslovanskih in balkanskih kongresov smo imeli, sedaj pa imamo še balkanske tekme. Kdo bi torej trdil, da ni Zagreb na sredi sveta! Zato pa tudi pogleda solnce vsak dan doli z neba, če mesto še v redu stoji. Torej balkanske olimpijske tekme so bile zadnje dni središče zanimanja. Pokazale so, da so Grki najboljši balkanski tekači in skakači in sportaši. Albanci pa najbolj modri. . . . Kaj bi dirjal za prazen nič, tako si je presodil Albanec, pa je po nekaj korakih postal iz igralca gledalec. — Velesejem je otvorjen. Letošnji je že njegova 25. letnica. Reklama je seveda jako glasna, kot vedno, a velesejem sam, »zagrebški zbor« se mu reče uradno, pa le ne bo vseh zadovoljil. — Cerkev sv. Roka je sedaj v popravilu. Znotraj se bo kar vsa pomladila in tudi na zunaj bo dobila nekoliko drugo lice. Želeli bi si mi seveda bolj radikalno spremembo, toda glavno besedo ima denar in ne naše želje. — Bivši slovenski pevovodja pri Sv. Roku Janez Gorenjšek se je te dni poslovil od Zagreba in odšel na lepo službeno mesto kot profesor in organist v Vukovar.

Iz zagrebske torbe. Lintvern v Ljubljani — krokodil v Zagrebu. Stare pravljice so postale resnične. Samo to je razlika, da se je v pravljicah dobil komaj, komaj en junak, ki se je drznil nad strašo zverino — a sedaj pa Ljubljana in Zagreb kar gorita v junaškem navdušenju za lintverne in krokodile. Pa so jih ukanili enkrat Ljubljancani Zagrebčane, drugič pa Zagrebčani Ljubljancane. Lintverna so ujeli Ljubljancani — saj veste, onega lintverna, ki ga je Belgijec Cosins pripeljal v Prekmurje. Veliko mrež so Zagrebčani nastavili, pa se jim je ta lintvern le izmuznil v Ljubljano. Kaj si mislite! Pač ni bilo to Zagrebčanom prav! Pa so ti Ljubljancani postali predrzni. Ko je prišla ona čudna zverina — morski pes ali morski volk — ali pa če mu rečemo krokodil, ker se to vse bolj imenitno slisi. Ej, to je bila huda reč! Da bi to morsko zverino odpeljali Ljubljancani! Ne, cel Zagreb se je dvignil! In »krokodila« so prepeljali v Zagreb, a Ljubljancani si zastoj brusijo junaške meče, da ga bodo secirali. Nič ne bo iz tega. Ne damo ga! Tako so se oglasili Zagrebčani. In tako je razsodila oblast, da se zver — mrtva seveda — ne sme »iz zdravstvenih razlogov« nikamor prevažati, in bo ostala Zagrebu kot spomin slavne zmage iz junaških dni krokodilov in lintvernov. No pa je ta »krokodil« neznanosko prišel prav. Velesejem bi ostal prez pravega odmeva, če ne bi imeli tam razstavljenih te strašne zverine, tako pa sve kar drvi, da bi videlo, kako izgleda osem metrov dolga zverina. Sveti Rok! Sedaj šele vemo, koliko nam je ta cerkva vredna! Sedaj, ko nimamo kam k maši. Čeprav ljudje vedo, da ni službe božje, pa vseeno se jih nabere mnogo, da vsaj presodijo, kako in kaj in vidijo, če bo že v pedeljo kaj. Delo pa po malo napreduje in v dveh tednih bo že cerkev zopet prasta in upamo, da nas bo že prvi pogled vanjo prav razveselil. »Naš dom«, zavetišče za dekleta, ki iščejo službo, ki je obenem posredovalnica za službe, se je iz Beogradske ulice preselil v Bakačevo. Po imenu ulice bi kdo sodil: ta pa že menda ni več v Zagrebu, ker je beseda Bakačeve ulice tako tuja. Pa je ta ulica prav v sredi mesta. To je ulica, po kateri gremo iz Jelačićevega trga do stolne cerkve. »Naš dom« je sedaj v Bakačevi ulici št. 4, drugo nadstropje. Slovenska dekleta, ki pridejo iskat službo v Zagreb, naj opozorim, da je dobro službo težko dobiti, zato naj ne hodi deklet, katero si more kako drugače pomagati, tista pa, ki pride, naj se kar v »Naš dom« zateče. Saj najti je hišo prav lahko.

Izvoznikom sadja Ministrstvo za trgovino in industrijo je odredilo, da mora počenši od danes biti priloženo vsaki pošiljki izvoznega sadja za Nemčijo fitopatološko potrdilo, da je sadonosnik zdrav in da v okolici 5 km ni uši San José. Potrdila bodo izdajali kontrolni komisariji za izvoz sadja.

Kraste (ekceme), prisadi, kronične kraste, lišaji itd., za vse te bolezni, ki povzročajo zadostno bolečin in znajo biti odporne vsakemu zdravljenju, so obkladli »Fitonina« zelo zanesljivo zdravilo. »Fitonina« desinficira, odstranjuje srbež, bolečine hitro prenehajo. Steklenica »Fitonina« 20 Din v lekarnah. Po poštenem povzetju 2 steklenici 50 Din. Poučno knjižico št. 18 pošlje brezplačno »Fitonin« dr. z. o. z., Zagreb, I-78. (Reg. pod št. 1271 od 28. julija 1933.)

Gospodinja se večkrat sramuje, ko vidi, kako črna je voda, ki je v nji oprala perilo, namesto da bi bila vesela. Saj je temna voda samo dokaz, kako temeljito je očistilo perilo. **Zlatorogovo milo.** Obilna, gosta in nežno bela pena, ki jo daje **Zlatorogovo milo**, prehaja nazareč pri pranju skozi tkanino in ji vzame vso nesnago. Zato je pravi ljudski glas, ki veli: »Le **Zlatorog milo** da belo perilo!« To milo je res dobro in — domače. Priporočam ga!